

WOENSDAG 10 MAART.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelreg., voor elke plaatsing.

De Europese hoofdmagten bij den aanvang van 1841.

VIII.

(Zie n°. 1, 2, 5, 12, 17, 18, 32, 46.)

PRUISSEN.

(Slot.)

De magt der materiële belangen is, nevens die der nationaliteit, Pruiszens hechtste en zekerste steun. De stichters van het tolverbond en het voor de Pruisische wapenen roemrijke jaar van 1813 hebben bewezen wat Pruisen met Duitsland, wat Duitsland met Pruisen is en vermag. In die twee eenvoudige, voor iedereen begrijpelijke gebeurtenissen is het leerboek der toekomst vervat.

Intusschen zal Duitsland het waarschijnlijk betreuren, dat het stelsel, waaruit het tolverbond spruit, niet vroeger aangenomen, niet beter voorbereid werd. Hoeveel is er door den afstand van Oostvriesland aan Hannover niet bedorven! Men gaf den oever der Noordzee op, die men thans tot zoo hoogen prijs poogt te erlangen.

Over het algemeen is Pruisen veel zwakker dan de vier overige groote mogendheden van Europa, veel zwakker inzonderheid dan Engeland, Frankrijk of Rusland. In geval van eenen grooten landoorlog is zijne stelling veelzijdig bedreigd. Het heeft dezelfde natuurlijke vijanden als Oostenrijk, zonder aan Engeland een zoo belangeloozen bondgenoot te hebben, naardien het tolverbond tegen Englands belang aandruischt.

Bij zijne lange en smalle uitgestrektheid zou Pruisen een oorlog ten westen en oosten tevens niet gelukkig kunnen voeren, wanneer het niet geheel Duitsland en Oostenrijk met Engeland op zijne zijde had. Zoo lang Pruisen ijverzuchtig was van Oostenrijk, en de kleine Deutsche staten minder beschermen dan zich ten hunnen koste uitbreiden wilde, wees het de Deutsche alliancie af, en poogde zich of met Frankrijk of met Duitsland te verbinden.

Een bondgenootschap met Frankrijk was lang een lievelingsdenkbeeld der Pruisische diplomaten, en werd, tot Pruisens verderf, in 1795, bij den vrede van Bazel verwezenlijkt.

Door een verbond met Frankrijk vleide men zich, vooreerst zelf bevestigd te wezen tegen Frankrijks aanvallen; ten tweede Rusland en Oostenrijk in schaak te houden; ten derde onder de kleine Deutsche staten te kunnen opruimen en zich beter te kunnen arrondisseren. Maar men zag zich bedrogen. En eigenlijk moet het verwonderen, hoe men ooit gelooven kon dat Frankrijk in ernst Pruisens vriend zou kunnen wezen, zijne vergrooting zou kunnen willen. In Frankrijks oog was het verbond met Pruisen nooit iets anders dan eene list, eene sluwe ontwapening der eene helft van Duitsland, om de andere (Oostenrijk) des te gemakkelijker te overwinnen. Men hield Pruisen slechts aan, om het te isoleren, en spaarde het om het later met hetzelfde gemak te kunnen overrompelen, als vroeger Oostenrijk. Pruisen liet zich verleiden door het denkbeeld dat Frankrijk de oudste

en natuurlijkste vijand van Oostenrijk was, en gaarne een offer en eenige dankbaarheid veil hebben zou, om dien staat te verzwakken. Maar men vergat dat Frankrijk een niet minder dringend belang heeft om Pruisen vijandig te behandelen en zijne vergrooting te belétten. Pruisen heeft meer, en schier uitsluitend, Deutsche onderdanen, is een geheel Deutsche staat, en gevolgelijk geschikter dan Oostenrijk om het Deutsche nationaal belang, zonder aanzien van Italianen, Hongaren en Slaven, voor te staan, en de overige Duitschers voor zijne zaak op te winden. Daarbij is Pruisen, met verloop van tijd, de Fransche grenzen meer genaderd, en heeft zich als het ware aan dezelve gelegd, terwijl Oostenrijk zich meer en meer van dezelve verwijderd heeft en verder naar het Oosten getrokken is. Eindelijk is Pruisen een jeugdige, opkomende veel offensiever staat, dan het oude conservatieve Oostenrijk. Mitsdien is Pruisen een buur, wiens versterking Frankrijk nooit in ernst begunstigen kan. Mogt de Pruisische diplomatie ooit weder in de dwaling vervallen, welke het dien-aangaande van 1795 tot 1806 beging, zoo zou de staat dezelve even zwaar te boeten hebben.

De verhouding van Pruisen tot Rusland is moeilijker te beoordeelen, niet alleen wegens den familieband die de beide noordsche monarchen vereenigt, maar ook en voornamelijk daarom, dat de betrekkingen dezer twee onlangs nog door Polen gescheiden staten nog te nieuw zijn, en eene menigte mogelijkheden zich hier nog niet hebben verwezenlijkt. Sinds geruimen tijd is men gewoon zich beide staten als innig verbonden voor te stellen, en men berekent niet welke onafzienbare gevolgen eene vijandige houding der twee staten jegens elkander hebben zou, een geval hetwelk, hoe onwaarschijnlijk vooreerst ook, toch in het rijk der mogelijkheid ligt. De alliancie van Pruisen met Rusland is immer van tijd tot tijd door eene, Pruisen vijandige en schadelijke, alliancie van Rusland met andere mogendheden afgebroken. Eerst verbond Pruisen zich met Rusland tegen Zweden, in het begin der vorige eeuw. Rusland won er Lijfland, daarna Koerland bij; Pruisen trok er slechts een gering voordeel van. Naauwelijks echter had de Russische magt zich in Lijfland bevestigd, of zij poogde terstond verder door te schieten en ook Pruisen te bemagtigen. De vroegere alliancie met dien staat, waarbij Rusland zoo veel gewonnen had, werd ondankbaar vergeten, en Rusland verbond zich met Oostenrijk, Frankrijk, Zweden en Sakse tot Pruisens verderf, bij het beruchte verbond van Versailles, in 1756. Eene verdeling van Pruisen was reeds bepaald, en hoe nabij scheen de verwezenlijking des plans! bijna geheel Europa streed tegen het kleine Pruisen. Een wonder scheen noodig om het te redden, en dit wonder — FREDERIK's genie bragt het te weeg. Maar heeft men zulke wonderen altijd ter beschikking?

Toen het plan op Pruisen mislukt was, ondernam Rusland — steeds bedacht op veroveringen in het westen — onverwijd de verdeling van Polen, en ging daartoe weder een verbond met

Pruisen aan. Deze alliancie duurde voort, omdat Rusland ze ook voor de tweede en derde verdeling van Polen behoefde. Maar zij eindigde op het oogenblik dat Pruisen, door NAPOLEON overwonnen en verzwakt, niet meer te vreezen was, dat men niets meer van hetzelfde had te hopen. Ruus te Tilsitt verbond Rusland zich met NAPOLEON, dulde niet alleen de verdeling van Pruisen, maar nam er ook voor zich een stuk van, en liet de belofte, dat Pruisen voor Hannover schadeloos gesteld zou worden, onvervuld, ofschoon zij een artikel van den Tilsitter vrede uitmaakte. Kort daarna verbond het zich nog inniger met NAPOLEON, te Erfurt, en verdeelde met hem de heerschappij over Europa; ten gevolge waarvan het Finland en een stuk van Gallicië op koste van Oostenrijk verwierf, en zich dus wederom gevorderd zag in zijn plan om westwaarts voort te rukken. Intusschen maakte de catastrofe van 1812 een einde aan de Fransch-Russische alliancie, en Rusland verbond zich nogmaals met Pruisen, waardoor het in staat gesteld werd, om den Franschen keizer tot naar Parijs te vervolgen, en ten gevolge waarvan het terstond het grootste gedeelte van het voormalige Pruisisch-Polen, het gebied van Warschau bekwam, en alzoo zijn gezag verder westwaarts uitbreidde. Sedert dien tijd heeft de alliancie van Pruisen met Rusland acht en twintig jaren geduurd. Intusschen heeft Pruisen veel voor Rusland gedaan, inzonderheid gedurende den laatsten Poolschen oorlog, zonder daardoor echter de minste verligting der Russische handelsbependingen voor zijne Oostzee-provinciën te kunnen verkrijgen.

Boven, van Oostenrijk sprekende, is eene innige verbindtenis tusschen Pruisen en Oostenrijk reeds als eene politieke noodwendigheid aangewezen, welke zich steeds duidelijk voordoen zal. Pruisen, eenzijdig met Frankrijk, of eenzijdig met Rusland, of bij eene stoute combinatie met beiden verbonden, zou Oostenrijk slechts tot zijn eigen verderf opgeven, gelijk de vrede van Bazel bewees, wiens straf de Tilsitter vrede was. Elk gevaar, hetwelk de toekomst nog verbergt, is Pruisen en Oostenrijk gemeen.

Even noodwendig als voor Pruisen het bondgenootschap met Oostenrijk is, is voor hetzelfde het bondgenootschap met de overige Deutsche staten. In elken grooten Europeischen strijd, hoedanige steeds voor Pruisen tevens eene vraag van al-of niet bestaan was, behoeft het volstrekt den ganschen steun der Deutsche nationaliteit. In eenen kamp met Frankrijk, zijn de Zuid- en West-Deutsche staten natuurlijke bondgenooten, en het moet ten allen prijs verhinderen, dat er zich weder een Rijn-verbond vorme. Dit echter kan het slechts verhinderen door de ware belangen der kleine Deutsche staten te bevorderen, hante belangen met de zijne innig zamen te smelten. Dat het tolverbond aan dit doel beantwoordt, wordt vrij algemeen erkend. Maar Pruisen, als militaire staat, als beschermer van Germanië, had er welligt in 1814 meer waarde aan moeten hechten, Straatsburg tot eene Deutsche bondsvesting, dan wel Wittenberg Pruisisch te maken. Al wat bijdraagt om de Zuid-Deutsche

staten voor Fransche aanvallen en invloed te openen, is Pruisen gevaarlijk. De groote keurvorst wist wel, hoe veel er aan de bescherming van den Boven-Rijn gelegen was. De heer VON HARDENBERG schijnt het niet zoo goed te hebben geweten. De kleine Deutsche Staten zijn slechts als Frankrijks bondgenooten Pruisen gevaarlijk, en hebben zich dan slechts met Frankrijk verbonden, als zij, zelven reddeloos, hunne redding slechts konden vinden in zoodanige antinationale alliancie.

Bij de gemakkelijheid waarmee de Franschen uit Straatsburg in Duitschland kunnen vallen, voegt zich menige bekende sympathie voor het liberale beginsel in Frankrijk, eene sympathie die schier allerwege gepaard schijnt met eene antipathie jegens het tegengestelde beginsel in Pruisen. Wel is waar is de strijd des beginsels niet meer zoo levendig, maar wie verzekert dat hij niet weder ontvlamt, en hoe diep zou menige Deutsche vorst dan de Deutsche tweedragt te betreuren hebben?

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Van de Italiaansche grens, 25 febr. Het denkbeeld dat het gunstige tijdstip voorhande is om in Palestina een onafhankelijken christen-staat te vormen en aan de Orde van St. Jan de bescherming daarvan op te dragen, is, volgens berigten uit Rome, aldaar gretig opgenomen, en wint dagelijks meer bijval. Veel aanzienlijke mannen te Rome (zoo wel als op andere plaatsen, inzonderheid te Parijs) geven zich moeite om de groote mogendheden tot verwezenlijking van dit plan over te halen. (Köln. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Hamburg, 27 febr. De Fransche regering heeft met het handelshuis *Chapeaurouge* hier ter stede een contract gesloten betrekkelijk de levering van 600,000 pond pekelfleesch en 500,000 pond hooi. Intusschen winnen de oorlogsgeruchten hierbij niets. Een en ander gaat regstreeks van hier naar Algiers. (L. A. Z.)

PRUISSEN.

Aken, 5 maart. Gisteren heeft de raad van administratie der Rijnische spoorwegmaatschappij eene zitting gehouden, die bijgewoond werd door den opper-president der Rijnprovincie, vrijheer von *Bodelschwingh*, en waarin de directie het plan ontwikkelde, volgens hetwelk de maatschappij de weg van Aken naar Keulen tot aan Minden voortzetten wil. Voor Aken zal het mede belangrijk zijn te vernemen, dat men zich thans ook te Maastricht ijverig bezig houdt met eene baan naar Aken, en dat er reeds van daar eene deputatie hier is aangekomen om wegens die aansluiting met de directie van onzen spoorweg te onderhandelen. (Aachn. Z.)

ENGELAND.

Londen, 6 maart. In het lagerhuis heeft de heer *O'Brien*, bij gelegenheid der voortgezette beraadslagingen over de begroting voor de zee- en landmagt, het nemen van krachtige maatregelen tegen de oorlogszuchtige bedoelingen der Vereenigde Staten als wenschelijk beschouwd, maar ten antwoord ontvangen, dat van zoodanige bedoelingen nog niets met zekerheid was gebleken. Ook sir *R. Peel* heeft gezegd, dat men, ofschoon hij niets zoo zeer als oorlog dachtte, bij den tegenwoordigen staat der publieke zaken, niet al te sterk op bezuinigingen in de middelen van wapening moest aandringen. Verder hebben de zittingen der beide parlementshuizen, gedurende de drie laatste dagen, weinig algemeen belangrijks opgeleverd.

— Brieven uit New-York behelzen het berigt, dat de Noord-Amerikaansche bank den 4den der vorige maand hare betalingen in specie gestaakt heeft, waardoor ook verscheiden andere banken, die haar ondersteund hadden, in groote verlegenheid waren geraakt. Directeuren van eerstgenoemde bank hebben echter publiek doen maken, dat zij zich zoo veel mogelijk bevlijtigen zullen om hunne betalingen hoe eerder hoe liever te hervatten, terwijl die der banken van verschillende steden hebben aangekondigd, dat zij met de hunne onafgebroken zullen voortgaan.

— De groote jury van Lockport heeft de aanklagt tegen den heer *M. Leod*, dat hij zich, tijdens het verbranden der schooner *Caroline*, aan moord heeft schuldig gemaakt, bevestigd, zoodat hij voorloopig in hechtenis blijven moet tot den 22sten dezer, op welken dag de eigenlijke regtspleging moet aanvangen. Ofschoon welke eerst is toegesproken, blijkt het echter waar

te zijn dat het volk te Lockport zich aan verregaanden moedwil jegens dien staatsgevangene heeft schuldig gemaakt, zonder dat de autoriteiten zich krachtig genoeg daartegen verzet hebben.

— De nieuwe president *Harrison* heeft zijn kabinet zoo goed als gevormd. De heer *D. Webster* zal denkelijk secretaris van staat, de heer *T. Ewing* secretaris van de thesaurie, en de heer *J. Bell* secretaris van oorlog worden.

— De zitting van het huis der lords heeft gisteren slechts korten tijd geduurd. Het opmerkelijkste in dezelve waren de klagen, die de bisschop van Londen mitte omtrent de zedeloosheid, die onlangs in den schouwburg van *Drury Lane* plaats gehad heeft, op de maskarade bals, waarvan de *Morning Post* tafereelen heeft geschilderd, die in den hoogsten graad de kiesheid kwetsen.

— Het gerucht, dat lord *Palmerston* tot lid van het hoogerhuis staat benoemd te worden, is weder in omloop, en begint meer en meer geloof te verkrijgen. Ook zegt men, dat, ingeval van eene ontbinding van het parlement, de heer *Collier*, een der leden voor Plymouth, zijn afscheid zal nemen, en de heer *J. C. Butt*, een candidaat der liberale partij, in zijne plaats zou gekozen worden. De heer *Alderman Johnson* schijnt veel hoop te hebben, om door de conservatieve partij benoemd te worden.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 maart. In de zitting der kamer van afgevaardigden van heden is rapport uitgebragt over het door de pairs geamendeerd ontwerp van wet, nopens het werken der kinderen in de fabrieken, en de gave aanneming der amendementen voorgesteld. Aan de orde waren de interpellatiën van den heer *la Crosse*, nopens de behandeling der slaven in de Guadeloupe. Hij smeekte het gouvernement een perk te willen stellen aan de willekeurige gevangenhouding in de koloniën. De minister van marine zeide, dat op dit onderwerp een voorstel aan de kamer zou worden gedaan, en verklaarde, dat de zaak van Guadeloupe voor het hof van cassatie zou worden gebragt. De heer *Jollivet* verdedigde de kolonisten, en beweerde, dat men hen hoont en belastert. De heer *Piscatory* zeide, te wenschen, dat er in de kamer geene bezoldigde afgezanten der koloniën tegenwoordig waren. De heer *Isambert* nam vervolgens het woord, en liet zich uit, in eene zeer hevige redevoering, welke bij het vertrek van den post nog niet was geëindigd.

— De *Gazette du Languedoc* bevat het volgende: — Het schijnt stellig, dat de ontwapening besloten is. Aan het tuighuis zijn bevelen ontvangen, om de buitengewone werkzaamheden, die sedert eenige maanden tot uitrusting van nieuwe batterijen waren aangevangen, te doen staken. Eergisteren zijn een aantal werklieden teruggezonden.

— Verscheidene agenten zijn door de politie langs de geheele kust der Middellandsche Zee gezonden. Men vermoedt, dat de togt van den hertog van *Bordeaux*, met eene Oostenrijksche korvet, tot dezen maatregel heeft aanleiding gegeven.

— H. H. M. de koning en koningin der Belgen worden, bij gelegenheid van den doop van den graaf van *Parijs*, die op den 1sten mei bepaald is, alhier verwacht.

— De koninklijke familie zal zich tegen den 25sten dezer naar Neuilly begeven.

— De commissie, aan welke het onderzoek des handelstraktaats tusschen Frankrijk en Nederland is opgedragen, heeft den minister van koophandel en den directeur der tolkantoren gehoord, als ook inzage genomen van de stukken betrekkelijk dat traktaat. De meerderheid der commissie schijnt aan de kamer de ratificatie van die overeenkomst te willen voorslaan. In de volgende bijeenkomst zal de commissie eeren rapporteur benoemen.

— De heer *Rohan Chabot* is van Toulon naar Alexandrië vertrokken, om aldaar den heer *Cochelet* als consul-generaal van Frankrijk te vervangen.

— Lord *Brougham* bevindt zich sedert een paar dagen in deze hoofdstad, en zal van hier naar het zuiden van Frankrijk verder reizen. Zijn lordschap heeft gisteren eene groote partij aan het hôtel van den Engelschen gezant bijgewoond.

Onder andere bezoeken heeft lord *Brougham* ook die van de heeren *Thiers* en *C. Dupin* ontvangen.

— Eene commissie, onder voorzitting van den luitenant-generaal *Gourgand*, heeft zich dezer dagen met eene uitvinding van den heer *Charles Boyer* bezig gehouden, welke ten doel heeft om kruidmagazijnen tegen alle gevaar van uitbarsing te beveiligen, zonder dat het buskruid daardoor iets van zijne vereischten verliest.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 7 maart. Eenigen tijd geleden meldden wij, dat de heer *Frets* zijn ontslag als lid van de Tweede Kamer had ingediend, en dat wij zulks van goederhand vernomen hadden; doch thans kunnen wij uit een goede bron melden, dat men voornoemden heer van dit zijn plan heeft teruggebragt en zijn edelachtb. bij de aaustaande zitting der Kamer weder zal tegenwoordig zijn. (Handelsblad.)

— Bij koninklijk besluit zijn onlangs goedgekeurd 10. Eene algemeene instructie voor de generaals, kommanderende de divisien en brigades Kavallerie, de kommandanten der brigades kavallerie, de kommandanten van het personeel en van het materieel der artillerie, de directeuren der genie, en den chef van het korps maréchaussée; en ten 2de eene instructie voor de provinciale kommandanten. Ten gevolge van het succesvol opheffen van de groote militaire kommandos, van het departement van den grootmeester der artillerie, van de algemeene directie der genie, en van het oppercommando der kavallerie, mitsgaders van het vereenigen, daar waar zulks mogelijk was, van het provinciaal kommandement met dat der brigade van de wapens der infanterie of kavallerie waren er eenige wijzigingen noodzakelijk geworden in de algemeene instructie der heeren divisie- en brigade-kommandanten der infanterie en der overige autoriteiten der andere wapens daarbij vermeld, vastgesteld bij de besluiten van 28 december 1830 n°. 86 en 127, zoo wel als in de instructie voor de provinciale commandanten, bedoeld bij het besluit van 24 januari 1827 n°. 58. Uit dien hoofde zijn de boven vermelde twee algemeene instructiën vastgesteld.

Zijne Exc. de directeur-generaal van oorlog heeft de gemelde instructiën gezonden aan de verschillende militaire autoriteiten, voor welke dezelve bestemd zijn, en wijders bepaald, dat deze instructiën met 1°. maart jl. in werking zouden worden gebragt en derhalve, van dat tijdstip af aan, de vroegere verordeningen, omschreven bij de laatste artikelen van die instructie, als vervallen zullen worden beschouwd, en dat de bedoelde autoriteiten, ieder voor zoo veel haar betreft, zich, van gemeld tijdstip af aan, stiptelijk aan de bij die instructiën gemaakte bepalingen zullen moeten gedragen, en voor de naauwkeurige opvolging daarvan waken.

Rotterdam, 8 maart. Het bevestigde zich dat het bezoek van Z. M. den koning aan deze stad nu stellig tegen woensdag den 17den dezer is toegezegd, terwijl men zich met dat van H. M. de koningin ditmaal nog niet schijnt te mogen vleijen. Z. M. moet voornemens zijn, onder anderen de fabriek der Nederlandsche stoomboot-maatschappij op Fijenoord te bezoeken, en reeds eenige dagen geleden hebben zich verscheiden jongelieden van deftigen huize tot een gezelschap vereenigd, dat zich met de eer vleit Hoogstdenzelve derwaarts te zullen overbrengen.

Van regeringswege zullen de voornaamste publieke gebouwen prachtig worden geillumineerd; ook spreekt men van de oprigting eener smaakvolle eerepoort, aan de Schie, nabij de Heulbrug.

Terwijl het wel geen twijfel lijdt, of alle ingezetenen zullen het voorbeeld, van stadswege gegeven, door eene algemeene verlichting volgen, bestaat, naar men verneemt, bij de bewoners der Boompjes en van verscheiden voorname havens het plan tot eene eenparige illuminatie, langs de huizen of kaaijen, voor gemeenschappelijke rekening. (Rot. C.)

Letternieus.

Het stemregt van de gouverneurs der provinciën, als voorzitters in de vergaderingen van de provinciale en gedeputeerde staten, bestreden door een lid van de balie. Amsterdam, A. ZWEE-SAARDT. 1841. — 61 blad.

Deze brochure schijnt ons vooral belangrijk, omdat men in dezelve de groote menigte argumenten, welke de nietigheid van het gewaande stemregt der gouverneurs buiten allen redelijken twijfel stellen, verzameld vindt. Toen een lid der regterlijke magt onlangs opdaagde met eene verdediging van het zoogenaamde regt der gouverneurs, om, in strijd met de grondwettige bepalingen, (dat de leden der Tweede Kamer door de staten der provinciën zouden worden benoemd, en dat die staten zamengesteld zijn uit leden, gekozen door de edelen of ridderschappen, door de steden,

door den landelijken stand, mede te stemmen bij de verkiezing van leden der Tweede Kamer, — toen achtleden wij het overbodig iets in het midden te brengen aangaande de sofismen en gezochte schijngronden in dat vlugschrift (1) vervat.

Wij meenden in onderscheidene en herhaaldelijk bijgebragte artikels het onderwerp te hebben uitgeput.

De schrijver der onderhavige brochure echter heeft eene grondige en uitvoerige wederlegging der nieuwstijfs voorgestelde beweringen op zich genomen, en wij juichen er hem om toe; daar na iedereen bijeenverzameld vinden kan, wat hij anders in onderscheidene verstrooide artikels had moeten naslaan, en het uitgewerkte verloop met menige belangrijke toelichting verrijkt is.

De schrijver, dan, toont aan dat het voorgewende stemrecht van koninklijke commissarissen gevraagd wordt door de beginselen van staatsrecht. Dat het met de geschiedenis onzer vroegere staatsinrigting in openbaren strijd is. Dat de zamestellers der grondwetten van 1814 en 1815 het niet hebben gewild. Dat de bepalingen dier grondwetten zelve het niet gedoogen. Terwijl hij het ook niet overbodig acht aan te toonen, dat de langdurige volharding bij eene dwaling dezelve niet tot eene waarheid kon maken, geen rechten scheppen kon. »Is het medestemmen der gouverneurs in de staten-vergaderingen grondwettig — vraagt hij — omdat het ongestoord, zonder tegenspraak, onveroordeeld heeft kunnen blijven bestaan? — »Of was — want de Nederlandsche geschiedenis levert meerdere voorbeelden van dergelijke dwalingen op — het staats-copie-regt wettig, omdat de koninklijke besluiten, waarbij het was gevestigd, gedurende niet minder dan achttien jaren door niet één regtsgeleerde of belanghebbende waren betwist of zelfs in twijfel getrokken?»

De leden der Staten-Generaal, bij wier verkiezing de gouverneur medestemde, zijn derhalve ook volgens den schrijver ongrondwettig gekozen; en, zegt hij: »De Tweede Kamer is bij het onderzoek der geloofsbrieven van die leden bevoegd en verplicht, aan hen de toelichting in de vergadering te onttrekken.»

En zoodanig onderzoek moet thans plaats hebben opzigtens de geloofsbrieven van leden uit Noord-Holland, bij wier verkiezing de gouverneur medegestemd heeft. Zeer juist doet de schrijver de noodwendigheid uitkomen welke er thans voor de Kamer bestaat om zich opzigtens het punt in kwestie te verklaren. Bij de verkiezing der Noord-Hollandsche leden heeft de gouverneur, volgens zijne instructie, medegestemd; bij de verkiezing van het Overijsselsche lid, den graaf van ARNTHEIM, heeft de gouverneur zich, tegen zijne instructie, doch overeenkomstig de grondwet, onzes achtens, van medestemming onthouden. Een van beide verkiezingen, behoort dus wel als onwettig te worden beschouwd. Beide verkiezingen als wettig geschied te erkennen, zou moeilijk gaan; dit zou iedereen dan toch wat al te erg vinden! »Hier kunnen wij,» zegt de schrijver, der onderhavige brochure, »de woorden van den verdediger van het stemrecht tot de onze maken, wanneer hij bl. 3 zegt: »De grondwet mag niet op twee geheel strijdige wijzen worden uitgevoerd; de gouverneurs hebben het recht (2) om mede te stemmen, of zij hebben het niet; zoo ja, dan moeten al die hooge ambtenaren hunne stem uitbrengen; zoo neen, dan mag het geen enkele. Wanneer deze dat recht uitoefent, en gene zich daarvan onthoudt, dan handelt een van beide ongrondwettig.»

Allegewerk.

De benoeming van den generaal-majoor COCHUIS en de kolonels VAN DER WIJCK en MICHIËLS, tot adjudanten des konings.

Dank zij Zijne Majesteit voor het bewijs van belangstelling, aan het Oostindisch leger gegeven door de benoemingen van den generaal-majoor COCHUIS en de kolonels VAN DER WIJCK en MICHIËLS, tot Hoogstdezelfs adjudanten.

Schoon ongeroepen, zoo doet mij de overtuiging van de erkentelijkheid van het Oostindisch leger en het bewustzijn der gevoelens van vervoering aan 's konings huis, die dit blijk van belangstelling bij mijne makkers en bij mij op nieuw heeft doen ontkomen,

(1) Het stemrecht van de gouverneurs der provinciën als voorzitters van de provinciale en gedeputeerde staten, veroorzaakt door een Lid van de Regierlijke magt 's Gravenhage Amsterdam; GEBR. VAN OLEFF.

(2) Wij zouden er bijstaan; en dan ook de verplichting,

de pen opnemem, om openlijk van hunnen en mijnen dank te getuigen.

Spoedig zal de *Javasche Courant* door de vermelding der feesten, welke deze benoemingen zoo op Java als op Sumatra's Westkust ten gevolge zullen hebben, mededeelen hoe zeer dezelve op prijs worden gesteld, en hoe men zich in ons leger weet te verheugen, wanneer onze hooggeachte en beminde chefs een blijk van Zijner Majesteits welwillendheid gevordt.

Deze blijde mare zal het Oostindisch leger de verzekering doen gewordem, dat, het oog van Z. M. op hetzelfde gevestigd zijnde, meerder belangstelling deszelfs deel zal worden. Ik zeg, meerder belangstelling, opdat hetzelfde ten allen tijde, gelijk tot nu toe, aan al zijne plichten kunne voldoen, en het aan hetzelfde toevertrouwd en voor het vaderland zoo dierbare kleinood voortdurend moge beschermen; omdat, zonder uit te weiden over eene vicieuse formatie, waardoor, onder meer andere gebreken, een leger, sterk 16,000 man, door een generaal-majoor, en, gedurende meerdere jaren, door een titulair generaal majoor wordt gekommandeerd; over het niet op zijnen tijd uitzenden van suppletie-troepen, waardoor de manschappen soms jaar en dag over hun engagement moeten in dienst worden gehouden, hetgeen onberekenbare inconvenienten voor de krijgstuclit en discipline heeft; over het zenden en in dienst stellen van Afrikanen, niettegenstaande al de chefs der korps van het Oostindische leger er tegen stemmen, en reeds bij de Engelsche en Fransche legers bewezen is, dat de negers *en corps* niet alleen ongeschikt zijn voor de militairen stand, maar hoogst gevaarvolle en miltzieke sujelten zijn; over de verachteerde fondsen van pensioen, waardoor de weduwen en weezen van 1 januari 1836, gedurende vijf jaren, 20 pCt. of 10 pCt. van het hun toegekende pensioen moesten missen; en het niet zelden ten koste van lichaamsgebreken verkregen pensioen in de onzekerheid geraakt, waardoor den uit Indië terugkeerenden militair van het gaan naar Indië niets overblijft dan eene schamele betrouws, en een vreemdelyng in zijn eigen land geworden te zijn: enz. enz. enz. — het mij bekend is, dat, niettegenstaande de zoo vaak aan den dag gelegde bewijzen van inspanningen en volharding, het Oostindische leger niet in staat is in alle omstandigheden, die zouden kunnen voorkomen, aan het doel te beantwoorden, waarvoor hetzelfde bestemd is.

Ik onthoude mij in verdere bespiegelingen te treden, ofschoon daartoe een breed veld open is. Het dezer dagen verkregen blijk van welwillendheid en belangstelling van wege Zijne Majesteit, onzen beminden koning, doet mij, deedeende in huane vreugd, mijne makkers veeleer geluk wenschen, met het vooruitzicht dat het Oostindische leger op betere tijden mag hopen.

Hoogst aangenaam is het mij, de uit het Oostindische leger nieuw benoemde adjudanten van Zijne Majesteit, langs dezen weg, de verzekering te kunnen geven, dat de onderscheiding, waarmede Zijne Majesteit Hun Hoog Edel Gestr. heeft vereerd, de algemeene goedkeuring onzer landgenooten geniet; en zij, die zich onder hunne vrienden en ondergeschikten rekenen, deze vereering met de levendigste belangstelling en deelneming hebben vernomen.

DE SALIS.

's Lands stoeterij.

(Ingezonden.)

Juist om die voordeelen, welke de schrijver in het *Handelsblad* van 25 februari II. vermeent dat door het behouden van 's rijks stoeterij kunnen worden verkregen, — juist om die voordeelen te genieten, zag ik gaarne de afschaffing van die inrigting. — Onder de vele redenen, welke kunnen staven dat de stoeterij die voordeelen niet geeft, is eene veertienjarige proefneming daar, welke ruim f 700,000 heeft gekost; en, hoe men ook in het vervolg zal handelen, alles zal, mijns inziens, vruchteloos blijven, of het getal der stoeterij-dekhengsten moet aanmerkelijk worden vermeerderd. En daar, volgens des schrijvers gezegde, de uitgaaf reeds f 50,000 belooft (1), zoude dit cijfer dan ook aanmerkelijk moeten stijgen, en waartijk tot geene bezuiniging leiden. — Vraagt men nu hoe hierin het best te slagen, zonder meerdere uitgaaf, en met de hoop op eenen beteren

(1) Op de Begroting van Oorlog was de stoeterij te Barcelona, voor 1840, uitgetrokken:

1. Stoeterij te Barcelona f 57,900
 2. Remonte » 23,500
- f 81,400

voor 1841.

1. Stoeterij te Barcelona f 57,900
 2. Remonte » 122,695
- f 180,595

uitslag, dan is, naar mijn gevoelen, de zaak op volgend de wijze uitvoerbaar en wel met vooruitzicht om in de verbetering der paarden te zullen slagen.

Men koop jaarlijks van gouvernements-wege voor f 50,000 goede dekhengsten, geschikt voor elke provincie; ja men neme hieronder ook goede inlandsche dekhengsten. Wil men veredelen, zoo moet men vooraf, volgens mijn gevoelen, zorgen dat de stam waarop niet te onedel is. — Gaf men iedere provincie het montant wat aan dezelve tot aankoop van voor het ras geschikte dekhengsten toekwam, naar het meerder of minder getal paarden te berekenen, zoo zoude de uitvoering nog zekerder en gemakkelijker worden. Verder drage men zorg zich tot den aankoop jaarlijks bij een en hetzelfde ras te houden. — Dadelijk bij de aankomst dier paarden, moesten zij op de plaatsen, waar men om dekhengsten verlegen is, aan den meestbiedende op volgende voorwaarden worden verkocht:

De koopers zijn gehouden den hengst in de gemeente drie jaren als dekhengst te houden; — de betaling heeft plaats in vier termijnen, waarvan de eerste dadelijk en de volgende in de eerste drie daarop volgende jaren moet geschieden; na dien tijd kan de koper met den hengst naar welgevallen handelen. Het spreekt van zelf, dat men deze verkoopsvoorwaarden naar omstandigheden regelt; vier-jarige dekhengsten, onder anderen, zouden vijf jaren moeten dienstbaar blijven, al ware het nu dat een hengst, bij de ter verkoop aanbidding, maar zeer weinig konde gelden, moet de verkoop evenwel doorgaan; en wanneer dit nu jaarlijks werd herhaald, zou men, na verloop van tien jaren, nog wel in de gemeenten zulke ellendige hengsten, als thans tot de fokkerij gebruikt worden, vinden? — Deze zouden gewis, bij overvloed van goede hengsten, allengs verdwijnen, en ziedaar het begin tot de verbetering van het ras.

De commissien van landbouw konden de administratie over gemelde hengsten en den aankleve van dien houden; zoo doende ware dezelve bijna kosteloos. — Voor de gelden, voorkomende uit den verkoop der hengsten, konden premien uitgereikt worden, of dezelve konden alsmede strekken, tot aankoop van hengsten, om zoo spoedig mogelijk het rijk met goede springhengsten ruimschoots te voorzien; en wilde men nu f 25,000 bezuinigen en maar f 25,000 geven, dan zouden er meer jaren verlopen, eer men tot zijn doel geraakte. — De uitkomst zoude waarschijnlijk doeltreffender en zichtbaarder zijn, dan welke 's rijks stoeterij thans opgeleverd heeft. — Of deze mijne veronderstelling nu te gewaagd is, laat ik ter beoordeeling over aan kenners in het vak, maar verzoeken alle wederlegging bescheiden voor te dragen; heb ik gedwaald, gaarne zal ik zulks bekenne. — Of het voorstel eenige baatzuchtige inzichten verraad, waarmede de schrijver x. b. w. de tegenstrevers van de stoeterij behebt doet voorkomen, laat ik aan elk ter beoordeeling over.

Tot antwoord op het ingezonden artikel van den schrijver X., getiteld: 's Lands stoeterij, in de *Arnhemse Courant* van den 3den maart voorkomende, dient dat mijne uitdrukking »primitive rassen» onjuist is geweest; men moet lezen: Geldersch ras. — Wat de aanhaling van X. uit den Franschen schrijver betreft, uit dezelve ziet men ook duidelijk, dat de stoeterij in Frankrijk aan het oogmerk niet voldoen. F. v. B.

De Nieuwjaarsdag in Sina.

Er is welligt geen volk op aarde, dat misdet feestdagen kent dan de Sinezen. Eenige van de weinige feestdagen die zij vieren rigten zich naar de zon, en vallen op bepaalde dagen in, zoo als de winter-zonnestilstand, en het bezoeken der graven; maar de meeste hunner feesten verspringen. Het meest algemeene feest dat geheel aan de vreugde en uitspanning gewijd is, en waarop het geheele hemelsche rijk uitgelaten is van vrolijkheid, is het nieuwjaarsfeest.

Het burgerlijke jaar begint in Sina, wanneer de zon in den 15den graad des Watermans treedt (1). In tien dagen voor de nieuwe maan van dat tijdstip worden alle openbare ambtsvergaderingen gestaakt; alle mandarijnen sluiten hunne kantoren, tot aan den twintigsten dag van de eerste maand. In den nieuwjaarsnacht heerscht in alle dorpen het levendigst gevoel, arm en rijk, jong en oud blijft op; tegen middernacht knallen sissen en knallen overal talloze vuurwerken. Het verbruik van vuurwerken is inderdaad zoo groot, dat de lucht geheel door salpeterdamp bevangend wordt. Een gouverneur van Canton beproefde eens te vergeefs, dit gebruik, wegens de groote geldverspillingen, te onderdrukken, ofschoon het

ongetwijfeld veel tot de gezondheid der Sinesche steden bijdraagt, daar het vuurwerk over het algemeen een lievelingsvermaak der Sinezen is. Hunne vuurwerken munten meer door de verscheidenheid en bewegelijkheid der figuren, dan door de pracht en kunstigheid der vuurkleuren uit, waarin zij verre bij de Europeanen achter staan. Eene geheel bijzondere uitwerking doen hunne vuurpotten (*pots à feu*) waarin zij allerlei figuren verbergen, die met de voetzoekers en luchtballen in de lucht gedreven worden, en daar blijven zweven; even zoo aardig zijn hunne watervuurwerken, waarbij zij draken, scheepjes en dergelijke meer, door vuurradereen op het water voortdrijven. Hunne donderbussen zijn zeer slecht, maar hunne luchtballen goed. Volgens hunne jaarboeken hebben zij het buskruid reeds sedert onheuchelijke tijden gekend, hoewel slechts tot vuurwerken aangewend; zoo als zij ook eene soort van Grieksch vuur vervaardigden. Het schietgeweer kwam eerst door de Europeanen bij hen in gebruik; hunne kanonnen bestonden in het eerst slechts uit ijzeren staven, die door ringen te zamen gehouden werden, tot dat zij van de Jezuïten het kanon-gieten leerden.

In ieder huis staat voor de bezoekers thee en beet gereed, zoo als dit in Indië, en over het algemeen in Azië gebruikelijk is. Opdat niets de feestviering hinderlijk zij of store, tracht men voor het einde des jaars alle uitstaande schulden binnen te krijgen, en af te doen; en zoo groot is de schande vóór nieuwjaarsdag niet te kunnen betalen, dat men bij den een' tegen ommalige interessen borgt, om den ander te kunnen voldoen. Daar het in geheel Sina gebruik is bij het einde des jaars eene menigte kapoenen te slagten, zoo zegt men van iemand die dan zijne schuldeischers niet voldoen kan: »hem staat het lot van eenen kapoen te wachten.»

Onder vrienden worden met nieuwjaar geschenken van allerlei aard gewisseld, die meestal uit lekkernijen, zeldzame vruchten, fijne theesoorten, prachtige stoffen voor kleedingstukken en andere sieraden bestaan. Deze geschenken worden met eene roode kaart, waarop zij alle staan aangeteekend, toegezonden, en de overbrenger krijgt die kaart met de aanmerking terug: »Met dank ontvangen.» Het gebruik wil dat men deze geschenken terstond met soortgelijke beantwoordt, waarbij het tevens den bedienden nooit aan foofities ontbreekt. Het zou eene der grootste beledigingen zijn, deze nieuwjaars-geschenken terug te zenden, ofschoon het geoorloofd is, wanneer de gift te groot voorkomt, er iets uit te kiezen, en dan wordt de kaart teruggezonden met de aanmerking: »de paalen worden afgewezen.»

Bij de eerste volle maan van het nieuwe jaar wordt het lantaren-feest gevierd, waarbij voornamelijk de menigte en bonte verscheidenheid der lantarens, die in alle denkbare vormen uit zijde, hoorn, papier en glas vervaardigd zijn, het meest eigenaardige schouwspel opleveren, dat nog verhoogd wordt door de menigvuldige beweegbare figuren en caricaturen, die er aan vastgehecht zijn. Deze figuren worden door een horizontaal rad in beweging gebracht, dat door de hitte der vlam gedreven wordt, en door draden met het binnenste in verband staat. De uitwerking dezer lantarens is zeer aangenaam, en levert een regt vermakelijk schaduwspel op, maar zij geven meestal slechts weinig licht, hetgeen deels door de ondoorschijnbaarheid der stof, deels door de vele sieraden, waarmede zij behangen zijn, ontstaat; maar over het algemeen zijn ook de lampen zeer slecht, daar zij uit eene eenvoudige katoenen pit bestaan, die in een potje met olie steekt: om de vlam te vergrooten wordt het aantal pitten vermeerderd. Argandische lampen schijnen hun te bevallen, maar zij gebruiken ze alleen, wanneer zij die ten geschenke hebben gekregen, om hunne Europese gasten genoeg te geven; anders laten zij dezelve ongebruikt ergens in eenen hoek staan.

In den nieuwjaarsnacht houdt een ieder zich, van middernacht tot aan het aanbreeken van den dag, bezig met godsdienstige plegtigheden, of met het versieren en gereed maken zijner woning voor het nieuwjaarsfeest. Vele wasschen en baden zich in warm water, waarin men de welriekende bladeren van eenen vruchtboom, hoangpij genaamd, werpt. Ieder huis is van beneden tot op den zolder versierd, de heilige kasten der huisgoden worden versierd, porseleinen tafels en vazen, waarin men groote geurige citroenen, de hand van Buda of Fo genaamd, legt en bloeiende narcissen steekt, worden er voor geplaatst. Men draagt de grootste zorg, dat de narcissen juist op nieuwjaarsdag in bloei staan, en plaatst daarom reeds eenige dagen vroeger de knoppen in potten, die met ronde, gladde keisteenjes en water gevuld zijn.

Op nieuwjaars-morgen trekken de Sinezen in hunne

prachtigste kleedren naar de tempels, verrigten daar hunne gebeden, begroeten dan hunne huisgenooten en bloedverwanten, en leggen felicitatie-bezoeken af. Dit gebruik is algemeen, en naauwelijks herkent op dezen dag de heer zijne bedienden, zoo feestelijk zijn zij uitgedost. Op alle plaatsen en straten ziet men de voorbijgangers elkander met diepe buigingen begroeten, half nederknielen of trachten te voorkomen dat anderen hun deze beleefdheden niet bewijzen. De voornamere zenden elkander op dezen dag groote roode felicitatie-kaarten toe, die met houtsnepelaten prijken, welke in allegorische figuren de hoogste wenschen der Sinezen zinnelijk voorstellen, namelijk: mannelijke nakomelingschap, staats-ambten, en een lang leven; het eerste door een kind, het tweede door een' mandarijn en het laatste door eenen grijsaard, vergezeld van eene ekster, het zinnebeeld van een lang leven. Men zou het als iets onheilaubrengends, of zelfs als eene misdaad beschouwen, zoo iemand in de drie eerste dagen van het jaar iets ondernaam, waardoor hij geld verdient, of zich levensonderhoud verschafft; zeer vele onthouden zich zelfs tot aan den twintigsten dag en nog langer van alle bezigheden.

Advertentiën.

Heden beviel zeer voorspoedig van een' welgeschapen **ZOON** Vrouwe **H. C. BUIJS**, geb. **DE VALJNES VAN BRACKELL**.
DOESBURG,
den 6den Maart.
1841.

Gevoelig voor de menigvuldige Blijken van Deelneming, mij en de mijnen betooud bij het overlijden van mijnen dierbaren Echtgenoot, den Heer **CAREL HENNY**, betuig ik deswege mijne Vrienden en Bekenden den hartelijksten dank, ons berelende in hun lieder aandenken. Tevens geef ik kennis, dat de zaken, door den Overledene gedreven, alle op *denzelfden voet* door mij, met behulp van mijnen oudsten Zoon, zullen worden gecontinueerd.
Zutphen, den 8ten Maart 1841.

Wed. **C. HENNY**.

Heden overleed, tot onze innige smart, na een lijden van twee dagen, ons eenigste Dochtertje, in welks bezit wij ons slechts ongeveer twee jaren mogten verheugen. Met een diep bedroefd hart geven wij daarvan door deze aan Familie en Vrienden kennis, en houden ons, ook zonder brieven van rouwbeklag, van hunne deelneming overtuigd.

ARNHEM,
den 7den Maart
1841.

S. L. JACOBS,
B. JACOBS,
Geb. **BIJMANS**.

P. S. Uit hoofde der zeven treurdagen, zal de winkel tot Zondag den 14den dezer gesloten zijn.

† § † De Notaris **PLIESTER**, residerende
† † te *Zevenaar*, zal in het openbaar, op hoog-
† geld, verkoopen:

- 1°. Een **TIEND**, genaamd *de Kloeke* of *Groensche Tiend*, grof en smal, gaande over ongeveer 96 Bunders Land, in de *Hoesselarij*, onder *Groessen*, kadastrale Gemeente *Groessen* en *Loo*, mitsgaders uit eenige Hofsteden aldaar.
- 2°. Eene **WEIDE**, genaamd *het Meer-slag*, gelegen in de Gemeente *Duiven*, sectie A. N°. 504, 505 en 506; groot 5 Bunders, 48 Roeden en 90 Ellen.
- 3°. Een perceel tiendvrij **BOUWLAND** of **GESCHEURDE WEIDE**, genaamd *het Oudbroek*, gelegen onder *Groessen* en *Loo*, Sectie A. N°. 217; groot 5 Bunders, 71 Roeden en 50 Ellen.

Deze verkoop zal plaats hebben in twee Veilingen, 14 dagen na elkanderen; en wel op Vrijdagen den 19den Maart en den 2den April 1841; telkens des voormiddags om 11 ure, in het Logement *het Hof van Berlijn*, te *Zevenaar*.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen, bij voormelden Notaris.

† † § De Notaris **J. KOLFSCHOTEN**,
† † te *Arnhem*, zal op Dingsdag den 23sten Maart
† 1841, des voormiddags ten 10 uur, ten sterf-
huize van wijlen den Heer **W. KIST**, aan de
Steenstraat, buiten de Velper-barrière, te *Arnhem*,
publiek verkoopen:

Eenen complete **INBOEDEL**, bestaande in allerhande **MEUBELN**, **BEDDEN**, **LEDIKANTEN**, **SPIEGELS**, **PENDULEN** en **VAZEN**, **TAFELS**, **STOELN**, **CHIFONNIERE**, **VLOERKLEEDEN**, **KOPER-**, **TIN-**, **BLIK-**, **AARDE-** en **GLASWERK**, **ZILVER** en **GOUD**, **LINNEN** en **PELLEN**,

en eindelijk, na afloop der verkooping van het Meubilair, de **BOEKENKAST** en eene verzameling van **BOEKEN**; waaronder de **BIBEL VAN VAN DER PALM**, en de meeste van de door wijlen den Heer **W. KIST** geschrevene Werken, en onderscheidene *Classique Auteurs*.

Alles daags voor den Verkoop voor een ieder te zien.

† § † Met 10. Mei aanstaande, wordt op een Dorp
† § in *Gelderland*, aan den Straatweg van
† *Amersfoort* naar *Deventer*, gevraagd eene
KEUKENMEID, van de Gereformeerde Gods-
dienst, die eene goede *Burger-Pot* kan koken en
tevens *Huiswerk* verrigten. Men zal geene acht slaan
als op degene die reeds gediend hebben en van wie
men informatie kan bekomen.

Adres, met *franco-brieven*, onder Letter Z, bij den
Boekhandelaar **J. D. NOLET**, te *Amersfoort*.

BERNHEIM EN RUBIN,

uit het Koninkrijk Wurtemberg,

berigten het geeerde publiek, dat zij met een groot assortiment der Nieuwste **MODELINTEN** op de *Arnhemse Vrijmarkt* zijn aangekomen, en alle soorten tot buitengemeen goedkope prijzen verkoopen. Zij staan, gelijk vroeger, met hunne kraam op de Groote Markt.

SOIRÉE MUSICALE.

TE GEVEN DOOR

W. P. DE C. VRUGT en **J. EN F. GRIEBEL**,

VIOLIST EN VIOLONCELLIST UIT BERLIJN,

EN DE CONCERTZAAL TE ARNHEM,

Op Donderdag den 11den Maart 1841.

PROGRAMMA:

eerste deel,

- 1°. Variatiën voor Viool, uit te voeren door **F. GRIEBEL**.
- 2°. Aria uit *Lucie de Lommeroor*, van **DOIZETTI**, te zingen door **W. P. DE C. VRUGT**.
- 3°. Duo voor Viool en Violoncel, van **SCRUBBET** en **KUMMER**, uit te voeren door de Gebroeders **GRIEBEL**.
- 4°. Romance van **HAEVY**, te zingen door **W. P. DE C. VRUGT**.

tweede deel,

- 1°. Variatiën voor Violoncel, voor te dragen door **F. GRIEBEL**.
 - 2°. Aria van **HEROLD**, te zingen door **W. P. DE C. VRUGT**.
 - 3°. Duo voor Viool en Violoncel (*La Tyrolienne*) uit te voeren door de Gebroeders **GRIEBEL**.
 - 4°. *Blonde Nelly*, romance, woorden van **J. B. BURLAGE**, te zingen door **W. P. DE C. VRUGT**.
- De Prijs is f 1.50 de persoon.
De aanvang precies ten 7 ure.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 8 MAART.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld a 2½ pCt.	50 7/8	50 1/2	50 7/8 ½ u.
Dito Dito 5	97 7/8	98	98
Uitgestelde Schuld 2 1/2	22 1/2		
Kansbiljetten f			
Amortisatië-Syndicaat. a 4½ pCt.	88	88 1/2	88 1/2
Dito Dito 3 1/2			
Handelmaatschappij 4 1/2	161	161 1/2	161 1/2
Nieuwe Dito 4 1/2			
Nieuwe Dito 1837 4 1/2			
Oostindische Leening 5	95 1/2	95 1/2	95 1/2
Spoorweg Haarlem			
Aand. Rijn-Spoorweg 4 1/2			
FRANKR. Inschrifv. G. B. 3			
SPANJE. Leening <i>Ardoins</i> 5	21 1/2		
Dito onbep. stukk. 5	19		
Passive	6		
Deferred			
Fransche Uitgestelde			
PORTUGAL. Oblig. te Land. 3			
RUSL. H. & C. 1798, 1816 5	104 1/2		
Dito 1828, 1829 5	104 1/2	104 1/2	
Dito 1831, 1833 5	97 7/8		
Oblig. bij <i>Hope</i> 4	87 1/2		
Oblig. te Londen 5			
Dito te Hamburg 5			
Inschrifving in Assign. 6	68 1/2		
Certific. van dito 6	69 1/2	69 1/2	
POLZN. Aandeel. a fl 300 f			
Dito a fl 500			
OOSTENR. Aand. a fl. 100 f			
Dito a fl 250			
Metalliek 5	103 1/2		
Dito 3			
Dito 2 1/2			
BRAZILIE. Dito dito 5	74 1/2	74 1/2	74 1/2

Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.